

KURYER WILENSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 7-го Ноября. — 1847 — Wilno. PIĄTEK, 7-go Listopada.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санкт-петербургъ, 2-го Ноября.

Въ *Journal de St. Pétersbourg* напечатано:

„Въ прошедшее Воскресенье, 26-го Октября, Чрезвычайный и Полномочный Посолъ Его Величества Императора Австрійскаго, Графъ Коллоредо-Вальзе, оставляя навсегда свой постъ, и Чрезвычайный и Полномочный Посланникъ Его Величества Короля Нидерландскаго, Баронъ де Моллерусъ, выѣзжающій за границу, имѣли честь откланиваться Ихъ Величествамъ, Государю Императору и Государынѣ Императрицѣ, равно какъ и Ихъ Императорскимъ Высочествамъ, Государю Наслѣднику Цесаревичу и Государынѣ Великой Княгинѣ Цесаревнѣ, въ Царскомъ Селѣ.

„Въ Понедѣльникъ, 27-го Октября, Австрійскій Посолъ Графъ Коллоредо-Вальзе имѣлъ честь откланиваться Ихъ Императорскимъ Высочествамъ, Государю Великому Князю Михаилу Павловичу и Государынѣ Великой Княгинѣ Еленѣ Павловнѣ.“

Государь Императоръ Высочайше повелѣтъ соизволилъ: по случаю кончины Его Императорскаго и Королевскаго Высочества, Эрцъ-герцога Фридриха, наложить при Высочайшемъ Дворѣ трауръ на десять дней, съ обыкновенными раздѣленіями, начавъ оный съ 18-го сего Октября.

Высочайшимъ Указомъ, даннымъ Придворной Канторъ 24 Сентября, дочь Генералъ-Лейтенанта Эссена, дѣвица Марія Эссенъ, Всемилостивѣйше пожалована во Фрейлины къ Ея Величеству Государынѣ Императрицѣ.

— Другимъ Высочайшимъ Указомъ, даннымъ той же Канторъ 10 Октября, дѣвица Евгенія Макова Всемилостивѣйше пожалована во Фрейлины къ Ея Светлости Принцессѣ Александрѣ Саксен-Альтенбургской, Высокопачечной Цесаревнѣ Императорскаго Высочества Великаго Князя Константина Николаевича.

— Высочайшимъ Указомъ, даннымъ Правительствующему Сенату 11 Октября, Свиты Его Императорскаго Величества Генералъ-Маіору Графу Кушелеву Всемилостивѣйше повелѣно состоять при Его Императорскомъ Высочествѣ Великомъ Князѣ Константиѣ Николаевичѣ и управлять Дворомъ Его Высочества.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 2-go Listopada.

W *Journal de St. Pétersbourg* czytamy:

W przeszłą Niedzielę, d. 26 Października, Nadzwyczajny i Pełnomocny Posel N. Cesarza Austriackiego, Hrabia Collaredo-Walsee, opuszczający na zawsze swoje posadę, oraz Nadzwyczajny i Pełnomocny Posłannik N. Króla Niderlandzkiego, Baron de Molierus, wyjeżdżający za granicę, mieli zaszczyt złożyć swe pożegnanie Najjasniejszemu Cesarzowi Jego Mości i Cesarzowej Jej Mości, tudzież Ich Cesarskim Wysockościom, Cesarzewiczowi, Nastercy i Wielkiej Księżnie Cesarzewnicy, w Carskiem-Sioło.

W Poniedziałek, d. 27 Października, Austriacki Posel Hrabia Collaredo-Walsee miał zaszczyt złożyć swe pożegnanie Ich Cesarskim Wysockościom, Wielkiemu Xięciu Michałowi Pawłowiczowi, i Wielkiej Księżnie Helenie Pawłównie.

Jego Cesarska Mość Najwyżej rozkazać raczył: z powodu zgonu Jego Cesarsko-Królewskiej Wysockości Arcy-Xięcia Fryderyka, przywdziać u Najwyższego Dworu żałobę na dziesięć dni, ze zwykłemi podziałami, poczynwszy od d. 18 Października.

Przez Najwyższy Ukaz, do Kantoru Dworu w dniu 24 Września wydany, córka Jenerał Porucznika Essena, panna Marya Esen, Najmilszociwiej mianowana została Frejliną Jej Cesarskiej Mości.

— Przez inny Najwyższy Ukaz, do tegoż Kantoru, w d. 10 Października wydany, panna Eugenia Makow Najmilszociwiej mianowana została Frejliną Jej Wysockości Xięzniczki ALEXANDRY Sasko-Altenburgskiej, Wysokonarzeczonej Jego Cesarskiej Wysockości Wielkiego Xięcia Konstantego Nikolajewicza.

— Przez Najwyższy Ukaz, do Rządzącego Senatu, w dniu 11 Października wydany, z Orszaku Jego Cesarskiej Mości Jenerał Majorowi, Hrabie Kuszalew, Najmilszociwiej rozkazano zostawać przy Jego Cesarskiej Wysockości Wielkim Xięciu Konstantym Nikolajewiczu i zarządzać Dworem Jego Wysockości.

— Высочайшимъ Именнымъ Указомъ, 22 Августа, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена Св. Анны 2-й степени, Командиръ Виленской Бригады Пограничной Таможенной Стражи, Полковникъ *Линевичъ*.

— Высочайшимъ Приказомъ, по Гражданскому Вѣдомству, 12 Октября, состоящій въ званіи Подольскаго Губернскаго Предводителя Дворянства, Тайный Советникъ Графъ *Пржездзѣцкій*, утвержденъ въ сей должности, по выборамъ.

— Высочайшимъ Приказомъ, по Гражданскому Вѣдомству, 9 Октября, Гродненскаго Губернскаго Правленія Старшій Секретарь, Коллежскій Ассессоръ *Яроцкий*, переводится въ Гродненскую Гражданскую Палату Засѣдателемъ отъ Правительства.

Въ Приказѣ Г-на Военнаго Министра, Октября 14-го дня 1847 г., за N. 162-мъ, объявлено по Военному Вѣдомству слѣдующее:

Государь Императоръ Всемилостивѣйше соизволилъ пожаловать: 1-му и 2-му Баталіонамъ Дагестанскаго и 1-му и 3-му Баталіонамъ Самурскаго Пѣхотныхъ Полковъ, за отличіе и мужество, оказанныя ими противъ Горцевъ 9 и 14 минувшаго Сентября, при осадѣ укрѣпленнаго аула Салты и при занятіи онаго, — знамена съ надписью: „За взятіе Салты.“

На дняхъ прибылъ, изъ-за границы, Статсъ-Секретарь, дѣйствительный Тайный Советникъ Графъ *Д. Н. Влудовъ*.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Ф Р А Н Ц І Я.

Парижъ, 31 Октября.

Третьяго дня, по случаю наступленія 8-й годовщины существованія нынѣшняго министерства, у Короля въ Сентъ-Клу былъ большой обѣдъ для министровъ.

— Во дворцѣ герцога Монпансье въ Венсеннѣ дѣлають приготовленія къ отъѣзду; герцогъ и герцогиня намѣрены отправиться 6-го Ноября въ Мадридъ, чтобы присутствовать при открытіи кортесовъ.

— Австрійскій посланникъ гр. Антони, имѣлъ вчера продолжительное совѣщаніе съ министромъ иностранныхъ дѣлъ, послѣ чего отправлены были тотчасъ курьеры въ Вѣну и Берль.

— Съ нѣкотораго времени телеграфы между Парижемъ и Испанскою границею дѣйствуютъ съ утра до ночи. Знатные Испанцы, сопровождавшие Королеву Христину въ Парижъ, возвращаются въ Мадридъ, гдѣ имъ будутъ предоставлены прежнія ихъ званія и должности.

— Адмиралъ Лене, начальствующій надъ французскимъ флотомъ у береговъ Монтевидео, прибылъ въ Парижъ; онъ, кажется, уже не возвратится къ своему посту.

— Г. Наполеонъ Дюшатель будетъ назначенъ посланникомъ въ Римъ, на мѣсто Г. Росси.

— По извѣстіямъ изъ Океаніи, предводитель племени Тапо отправился на островъ Барабору, гдѣ онъ провозглашенъ владѣтелемъ. Этотъ островъ, по силѣ заключенной конвенціи, не подлежитъ протекторату Франціи и Англіи, но Англичане нарушили сію конвенцію и провозгласили Тапо владѣтелемъ для того, чтобы его именемъ они сами могли владѣть островомъ.

— Въ *Journal des Débats* напечатано: „Подтверждается извѣстіе, что государства южной Америки положили отправить депутатовъ на имѣющій быть конгрессъ такого рода, какой созванъ былъ Боливаромъ въ 1828 году. Конгрессъ сей имѣетъ цѣлію заключить союзъ между разными странами, для обезпеченія для нихъ на всегда—независимости, цѣлости границъ и дружбы. Мѣстомъ для сего конгресса избранъ городъ Вальпарайзо. На конгрессъ рѣшили отправить депутатовъ: Чили, Экваторъ, Новая Гренада, Перу и Боливія.“

— Реформистскія пиришества въ департаментахъ продолжаются, и вскорѣ будутъ происходить: въ Амьенѣ, Аррасѣ, Валенсѣ и Шартрѣ.

— По распоряженію министра торговли, учрежденъ въ Парижѣ медицинскій комитетъ, для изслѣдованія причинъ эпидемическихъ болѣзней на Востокѣ. Для

— Przez Najwyższy Imienny Ukaz, 22-go Sierpnia Najłaskawiej mianowany Kawalerem Orderu Św. Anny 2-jej klasy, Dowódca Wileńskiej Brygady Pogranicznej Straży, Półkownik *Liniewicz*.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Cywilnym, d. 12 Października, zostający w godności Podolskiego Gubernialnego Marszałka, Radzca Tajny Hrabia *Przedziecki*, utwierdzony został w tym obowiązku, z wyborów.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Cywilnym, d. 9 Października, Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu Starszy Sekretarz, Kollegialny Assesor *Jarocki*, mianowany został Assesorem od Korony w Grodzieńskiej Izbie Cywilnej.

W rozkazie dziennym P. Ministra Wojny, z d. 14 go Października 1847 roku, N. 162, ogłoszono w Wydziale Wojennym, co następuje:

Jego CESARSKA MOŚĆ Najmiłościwiej udzielić raczył: 1-mu i 2-mu batalionowi Dagestańskiego, oraz 1-mu i 3-mu batalionowi pólku pieszego Samurskiego, za odznaczenie się i męstwo, jakie okazały przeciwko Góralom, d. 9 i 14 Września, przy oblężeniu obwarowanego аула Sалты i przy zajęciu tegoż, — chorągwie z napisem: „За взятие Салты.“

W tych dniach przybył tu z zagranicy, Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Tajny Radzca, Hr. *Bludow*.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

F R A N C Y J A.

Paryż, 31 października.

Onegdaj, jako w 8-mą rocznicę istnienia obecnego gabinetu, dawał Król obiad dla Ministrów w St. Cloud.

— Na dworze Xięcia Montpensier w Vincennes, czynią przygotowania do podróży, Xiąże bowiem ma ze swoją małżonką wyjechać 6 go Listopada do Madrytu, w celu znajdowania się na otwarciu Korteżów.

— Poseł Austriacki, Hr. Appony, miał wczoraj długą naradę z Ministrem spraw zagranicznych, po której wyprowadzono natychmiast gońców do Wiednia i do Bernu.

— Od kilku dni, telegraf między Paryżem a granicą Hiszpańską jest w ciągłym ruchu od rana do wieczora. Wszyscy znakomici Hiszpanie, którzy Królowej Krystynie towarzyszyli do Paryża, wracają do Madrytu, gdzie im zwrócone będą posiadane godności i urzędy.

— Admirał Lainé, dowódca floty francuskiej pod Montevideo, przybył do Paryża, i, jak się zdaje, nie wróci już do swojej floty.

— P. Napoleon Duchatel ma otrzymać poselstwo w Rzymie, w miejsce P. Rossi.

— Według wiadomości z Oceanii, naczelnik plemienia Tapoo udał się na wyspę Barabora, gdzie jako niepodległy władca przez Anglików osadzony został. Wyspa pomieniona, według zawartej konwencji, nie należy do protektoratu Francji i Anglii; atoli Anglicy przekroczyli układy i ogłosili Tapoo udzielnym rządcą, aby sami pod jego imieniem panować mogli.

— W *Journal des Débats* czytamy: „Potwierdza się, że kraje południowej Ameryki postanowiły wysłać deputowanych na zwołać się mający kongress, podobny temu, jaki zwołał był Bolivar w r. 1828. Kongress ten ma na celu związek między różnemi krajami, dla zapewnienia sobie na zawsze i nawzajem: niezawisłości, nienaruszalności granic i wzajemnej życzliwości; a to przez zawarcie traktatów ogólnego interessu, które dla wszystkich stron mają być obowiązujące. Miejsce na ten kongress wybrany jest Valparaiso. Kraje, które się już oświadczyły za wysłaniem deputowanych na kongress, są: Chili, Equador, Nowa Granada, Peru i Boliwia.“

— Reformistowskie uczty po departamentach nie nastają, i zapowiedziane już są w Amiens, Arras, w Valence i Chartres.

— Minister handlu urządził główną służbę zdrowia w Paryżu, której zadaniem jest zbadanie chorób epidemicznych, panujących na Wschodzie. Dla uważania postę-

twienia ważnych i niecierpiących zwłoki interesów krajowych.

— Królowa wdowa stanęła w Lizbonie 22-go b. m.; Król Portugalski na barce dworskiej udał się na spotkanie Monarchini, i odwiózł ją do brzegów, gdzie z należącemi jej honorami przyjmowana była.

— Znowu kilka banków prowincjonalnych zawiesiło swe wypłaty, jako to: bank Boodina w Salisbury i bank PP. King i Brodin w Shaftesbury.

— Gazeta *Times* donosi, że dotychczasowy Apostolski Wikaryusz centralnego obwodu Anglii, P. Walsh, mianowany jest Arcybiskupem Westminsterskim; nowa bowiem Arcybiskupia parafia dla stolicy ma mieć nazwę od Westminsteru. Doktor Wiseman, którego z początku na to ważne duchowne miejsce przeznaczano, mianowany został Biskupem Birminghamu. Potwierdza się, że na przyszłość w Anglii nazwa Apostolskiego Wikaryusza zastąpią będzie przez tytuł Biskupa. *Times* dodaje, że ustanowione zostaną cztery nowe katolickie biskupstwa, a później dwa arcybiskupstwa.

SZW AJCARYA.

Sejm postawił na tajnym posiedzeniu d. 24 października, (reprezentanci Oddzielnéj Ligi nie mieli w niem udziału), oddać pod rozkazy głównodowodzącego wojskami Związku, P. Dufour, 50,000 ludzi, którzy mają niezwłocznie być powołani do broni. Według prywatnych wiadomości, P. Dufour, przed złożeniem przysięgi, czynił niejako zarzuty względem liczby wojska, oddanego pod jego rozkazy, tudzież względem użycia środków gwałtownych przeciw nieposłusznym. Okoliczność ta dała powód do rozpraw, w skutek których, P. Dufour wrócił Sejmowi swój dyplom. Atoli, w Gazecie Frankfurtskiej, zaprzeczają téj pogłosce, i owszem donoszą, że P. Dufour złożył przysięgę na stopień głównodowodzącego wojskiem Związkiem, i został mianowany Generałem.

— Rządzący Kanton otrzymał, 27 października, notę od Pośta Austriackiego, Barona *Keisersfelda*, w której tenże wyraża, iż na przypadek wojny, ma rozkaz od dworu swojego opuścić Szwajcaryę i udać się do neutralnych posiadłości, ale obok tego powinien oświadczyć: „że Austria w żaden sposób nie będzie działała na korzyść tej lub owej walczącej strony, ale pozostanie neutralną i nie zmieni też dalszych swoich przyjacielskich stosunków ze Związkiem.“

— Podług ostatnich wiadomości z Bernu, z dnia 30 października, deputowani Oddzielnej Ligi, widząc wahanie się Sejmu na posiedzeniu d. 29 października, i wnosząc z tego, że Sejm stara się zyskać tylko na czasie przez umyślną zwłokę, wyjechali z Bernu d. 29 października o godzinie 3-ej z południa. W poprzedniem oświadczeniu swém na Sejmie, wyrazili, że nie mogą odstąpić od danych sobie instrukcyi, których treść jest następująca: 1) żądać niezwłóznego rozpuszczenia zebranego wojska, 2) zdać kwestyą o Jezuitach i klasztorach w Argowii na sąd polubowny Papieża, i 3) domagać się rękojmi względem nieetykalności najwyższej władzy Kantonów. Deputowani odjechali nawet bez obiadu i wsiadli do pojazdów zaraz po wyjściu z izby posiedzeń. Zapewniają, że dwóch członków Sejmu udało się do Frankfortu dla zaciągnięcia tam pożyczki 3 milionów franków u Rothsilda. W skutek takiego położenia rzeczy, na nieszczęście, nie ma już wątpliwości, że rychło rozpoczną się kroki nieprzyjacielskie, i że się zapali domowa wojna, która zagraża Szwajcaryi największą klęską!

— W *Gazecie Katolickiej* ciągle donoszą o zapale, z jakim przybywają do Lucerny wojska, wezwane do broni. Przyczem udzielają też i tę wiadomość, że wojska mają największą ufnosć w swoim Jenerale Salis-Solio (protestancie), a ten ostatni w swoich wojskach. Lucerna wystawiła 12 batalionów, każdy od 500—600 ludzi. Szwyc ma 4 bataliony w różnych pogranicznych miejscach, Zug 2, Uri 2, Oberwalden 2, Unterwalden 1, tudzież wyborne rotę strzelców i artylleryą. Obecnie wszyscy żołnierze, najwybrańsi i najstarsi ludzie, wzięli się do broni, kiedy przeciwnie przeciw ochotnikom (w r. 1845) walczyli tylko sami młodzi ludzie. Nadto utworzono wszędy milicję. Żołnierze gotują się do walki przez spowiedź i przystępowanie do Najsw. Sakramentu.

— W tejże gazecie donoszą, iż wielu znakomitych oli-

первого разряда разсматриваются въ общемъ засѣданіи. Каждый министр можетъ присутствовать при совѣщаніи и участвовать въ немъ, не имѣя однако голоса. Главный секретарь ведетъ протоколъ. *Гл. VI.* Аудиторы дѣлятся на два класса. Число ихъ равняется числу статс-консультовъ. Аудиторъ долженъ быть не моложе 21 года и имѣть аттестатъ отъ философскаго или юридическаго факультета. Государь избираетъ его изъ списка, представленнаго консультаціею. Эти аудиторы ежегодно разсматриваются президентомъ по отдѣленіямъ. Тамъ они могутъ присутствовать при совѣщаніяхъ и быть употребляемы для составленія докладовъ. Государственная консультація соберется въ первый разъ 15-го Ноября.

— Обнародованіе манифеста объ учрежденіи государственной консультаціи произвело неописанный восторгъ въ жителяхъ Рима. Они собрались на *Piazza del Popolo* и отправились церемониальнымъ шествіемъ съ знаменами и музыкою къ квиринальскому дворцу для изъявленія своей благодарности Папѣ. Его Святѣйшество вышелъ на балконъ, благосклонно принявъ выраженіе признательности народа и благословилъ его.

— Говорятъ, что когда проектъ регламента государственнаго совѣта, по указанію самаго Папы, былъ конченъ, онъ, по старому обычаю, представленъ былъ кардиналамъ на разсмотрѣніе; послѣдніе старались разными вставками измѣнить его духъ и въ концѣ присовокупили статью, выражавшую объявленіе, что этимъ регламентомъ заключается рядъ реформъ въ государственномъ управленіи. Пій IX, прочитавъ тетрадь, взялъ перо и вычеркнулъ всѣ прибавленныя замѣчанія, вмѣстѣ съ послѣднею статьею, написавъ внизу слова: „*Ebben, vogliamo vedere chi ci legherà le mani*“ (хорошо! посмотримъ, кто намъ свяжетъ руки.)

По сему случаю приводятъ здѣсь другое, подобное сему, обстоятельство, которое случилось при первомъ проектѣ созванія свѣтскихъ депутатовъ изъ провинцій, для общаго совѣщанія съ правительствомъ, относительно мѣръ улучшенія государственнаго управленія. Ни одинъ изъ кардиналовъ, съ коими прежде Папа разговаривалъ по сему предмету, не оказалъ противорѣчія въ мнѣніи; но когда приступили къ тайной баллотировкѣ въ Коллегіи, въ урнѣ нашлось всего только три бѣлыхъ шара, то есть въ пользу проекта Папы. Пій IX, не показывая ни малѣйшаго знака удивленія, положивъ передъ собою бѣлые и черные шары, спокойно объявилъ: „что не прилично, чтобы въ средѣ св. Коллегіи, которая должна подавать примѣръ христіанскаго единогласія и мира, господствовала разниа мнѣній“, — и говоря это, снялъ съ головы бѣлую Папскую шапочку и накрылъ ею черные шары. Созваніе депутатовъ было опредѣлено.

— Кардиналъ статс-секретарь Феррети приказалъ, чтобы всѣкій релігіозный орденъ платилъ десять процентовъ съ своихъ доходовъ, для покрытія государственныхъ издержекъ.

— Здѣсь наложена коммиссія, которая должна заняться составленіемъ регламента для цензоровъ періодическихъ изданій. Эта коммиссія состоитъ изъ *vice-maestro del sacro palazzo*, двухъ областныхъ депутатовъ и одного изъ редакторовъ газеты *Bilancia*, г-на Паоло Маццго.

— Князь Канино все еще находится подъ домашнимъ арестомъ, и, кажется, дѣло его разбираютъ судѣбнымъ порядкомъ.

— Прибывшій сюда недавно священникъ Лакордеръ, который, какъ извѣстно, востановилъ во Франціи орденъ Доминикановъ, выѣхалъ отсюда обратно во Францію, не произнеши въ Римѣ ни одной проповѣди.

Ливорно, 8 Октября.

Отдѣленіе округовъ Понтремоли и Фивизцано, принадлежавшихъ прежде герцогству Луккскому, а нынѣ не присоединенныхъ къ герцогству Тосканскому, можетъ причинить новую запутанность въ политическихъ дѣлахъ сего же В. герцогства. На основаніи трактата, заключеннаго въ 1844 году между Луккою и Тоскою, первый изъ сихъ округовъ долженъ перейти къ герцогству Пармскому, второй же къ герцогству Моденскому. Между тѣмъ жители обоихъ округовъ протестуютъ противъ сего распоряженія, и препроводили къ В. герцогу Тосканскому адрессы съ просьбою, чтобы онъ удержалъ ихъ подъ своимъ владычествомъ. Понтремолинскій епископъ отправился лично, съ этою цѣлію, во Флоренцію, но В. герцогъ отвѣчалъ, что хотя онъ и сожалѣетъ о томъ, что долженъ лишиться столь добрыхъ поддан-

вадзи протекціи. *Роздз. VI.* Аудиторы дѣлятся на две классы; liczba ich równa się liczbie Konsultorów Stanu. Auditor nie może być młodszy nad 21 lat wieku i musi mieć akademicki stopień z filozoficznego lub prawnego wydziału. Papież wybiera go z listy trzech kandydatów podanej przez Radę. Auditorowie ci przeznaczani są corocznie przez Prezesa do różnych oddziałów, gdzie mogą być obecnymi przy naradach, i używani są do układania sprawozdań. Rada Stanu zgromadzi się po raz pierwszy dnia 15 listopada.

— Ogłoszenie powyższego manifestu o ustanowieniu Rady Stanu, wywołało nową radość i zapal pomiędzy mieszkańcami Rzymu. Tłumy ludu zebrane na placu *del Popolo*, z chętnymi, pochodniami i muzyką, udały się w uroczystej processji do pałacu Kwirynalskiego, dla wynurzenia Ojcu św. swojej czci i wdzięczności. Jego Świątobliwość ukazał się na krążanku, przyjął łaskawie wynurzenie wdzięczności ludu i udzielił mu swoje błogosławieństwo.

— Opowiadają w Rzymie, że gdy projekt powyższego Regulaminu Rady Stanu, z rozkazu samego Papieża, był już gotowy, przedstawiono go, podług dawnego zwyczaju, na rozpatrzenie Kardynałom, którzy, przez rozmaite dodatki, starali się zmienić duch jego, i na końcu dołączyli artykuł, zawierający oświadczenie, iż na obecnym regulaminie kończyć się ma szereg reform w administracyi państwa. Pius IX przejrawszy ten rękopis, wziął pióro, i nie nie mówiąc, przekreślił wszystkie przydane noty, wraz z artykułem końcowym, a na miejsce jego napisał słowa: „*Ebben, vogliamo vedere chi ci legherà le mani?*“ (Dobrze! zobaczmy, kto nam zwiąże ręce?)

Z powodu téj okoliczności, przypominają też tu inną, która miała miejsce przy pierwszym projekcie zwołania świeckich deputowanych z prowincyi, dla wspólnej narady z rządem, względem środków ulepszenia administracyi krajowej. Żaden z Kardynałów, z którymi naprzód Papież usłnie o tym przedmiocie rozmawiał, nie okazał bynajmniej sprzeciwienia w zdaniu; atoli, gdy przyszło do tajemnego głosowania w Kollegium, trzy tylko kreski w urnie znalazły się białe, to jest za projektem Papieża. Pius IX, nie okazując najmniejszego znaku zadziwienia, położył przed sobą w dwóch kupkach kreski białe i czarne, i oświadczył spokojnie: „iż nie przystoi, aby w łonie św. Kollegium, które powinno światu dać przykład chrześcijańskiej jedności i zgody, panowała różnica zdań i kolorów“ — i to mówiąc, zdjął z głowy białą czapkę Papieżką i przykrył nią kreski czarne. Zwołanie deputowanych zostało postanowione.

— Kardynał Sekretarz Stanu *Ferretti*, ogłosił postanowienie, aby każdy religijny zakon, wnosił corok do publicznego skarbu 10-ty procent od wszelkich swoich dochodów, dla pokrycia wydatków Państwa.

— Ustanowioną tu została Kommissya, mająca się zająć ułożeniem regulaminu dla cenzorów pism peryodycznych. Kommissya ta składa się z *Vice-Maestro del sacro palazzo*, dwóch deputowanych z prowincyi i jednego z wydawców gazety *Bilancia*, P. Pawła *Mazzio*.

— Xiążę *Canino* ciągle jeszcze zostaje w domowym areście, i zdaje się, że sprawa jego, rozstrzygnie się porządkiem sądowym.

— Przybyły tu niedawno *X. Lacordaire*, który, jak wiadomo, przywrócił we Francyi zakon Dominikanów, wyjechał stąd z powrotem do Francyi, nie mając ani jednego kazania w Rzymie.

Liworno, 18 października.

Oddzielenie obwodów Pонтремоли i Fivizzano, należących dotychczas do Xięstwa Lukieskiego, a teraz nie wcielonych do W. Xięstwa Toskańskiego, może spowodować nowe zawikłania w sprawach politycznych tegoż W. Xięstwa. Na zasadzie bowiem traktatu zawartego w roku 1844 pomiędzy Lukką i Toskanią, pierwszy z tych obwodów odpada do Xięstwa Parmy, a drugi do Xięstwa Modeny. Tymczasem mieszkańcy obudwóch protestują przeciwko temu rozporządzeniu, i podali do W. Xięcia Toskańskiego adresy z prośbą, aby je pod swém panowaniem zatrzymał. Biskup Pонтремолинski udał się sam w tym celu do Florencyi, ale W. Xiążę odpowiedział, iż jakkolwiek ubolewa nad tém, iż tak dobrych poddanych utracić musi, zawarte atoli z innemi rządami traktaty spełnione być powinny. Mieszkańcy obwodu Fivizzano wystali także deputowanych do Florencyi, aby oświadczyć W. Xięcia, iż nie

ныхъ, по заключенные съ другими правительствами трактаты должны быть исполнены. Жители Фиевиззано тоже присылали во Флоренцію депутатовъ, чтобъ выразить великому герцогу свое нежеланіе принадлежать Моденѣ. Пиза равномерно подала просьбу по тому же дѣлу, и, со вчерашняго дня, подобное прошеніе къ великому герцогу ходитъ по рукамъ и въ Ливорно. Экземпляры этого прошенія лежатъ на столахъ во всѣхъ публичныхъ мѣстахъ, и подписчиковъ считаютъ уже тысячами. Такимъ образомъ существуетъ опасеніе, что это очевидное сопротивление двухъ сказанныхъ округовъ, можетъ подать поводъ къ волненіямъ и побудитъ къ сильнымъ мѣрамъ.

Генуя, 19 Октября.

Вчера прибылъ сюда принцъ Жуэвильскій изъ Спеція, и посетивъ проживающаго здѣсь нынѣ Луккекаго герцога, отправился въ дальнѣйшій путь въ Туринъ. Французская эскадра находится нынѣ въ заливѣ дель-Спеція.

Испанія.

Мадридъ, 18 Октября.

Третьяго дня, вечеромъ, Королева принимала въ частной аудіенціи князя Глюксберга и Г. Бульвера. Французскій посланникъ вручилъ Королевѣ письма герцогини Миспансье, полученныя съ послѣднею эстафетою. Королева Христина принимала въ аудіенціи много знатныхъ особъ, у Короля тоже былъ большой съѣздъ. Королева Изабелла выѣзжала сегодня съ своимъ супругомъ, безъ всякой свиты, и только въ 4 часа возвратилась во дворецъ. Говорятъ, что Ихъ Величества ѣздили поздравлять герцогиню Сеса, по случаю дня ея рожденія.

— Король ѣздилъ вчера верхомъ въ Фуэnte Каstellана.

— Министръ юстиціи предложилъ всемъ судамъ оставить безъ дальнѣйшаго производства все процессы, возникшіе за нарушение правилъ о книгопечатаніи.

— Говорятъ, что генераль Нарваэзъ предлагалъ Эспартеро занять постъ посланника въ Лондонъ; отвѣтъ Эспартеро ожидаютъ со дня на день.

— Носятся слухи, что герцога Монпансье приѣдетъ въ исходѣ с. м. и будетъ назначенъ главнокомандующимъ войсками Каталоніи.

22 Октября.

Королевскимъ постановленіемъ, Г. Бертранъ де Лисъ назначенъ морскимъ министромъ, которымъ до сихъ поръ управлялъ военный министръ Г. Кордоба.

— Въ *Eco del Comercio* пишутъ, что въ министерствѣ, по поводу возникшихъ уже недоумѣній, произойдутъ перемѣны, что герцога Ріанзаресъ будетъ военнымъ министромъ, Г. Монъ финансовъ, г-нъ Пидаль министромъ внутреннихъ дѣлъ, а Г. Гонзалесъ Браво министромъ иностранныхъ дѣлъ. Генераль Нарваэзъ останется по прежнему предсѣдателемъ совѣта министровъ, безъ особаго управленія.

— На вопросъ одной прогрессистской газеты—думаетъ ли правительство герцогинѣ Монпансье доставить званіе герцогини Астурійской, въ *Heraldo* отвѣчаютъ, что только супруга старшаго королевскаго сына можетъ пользоваться этимъ званіемъ, но что званіе это не безусловно необходимо для наследниковъ престола. Изъ сего полуофициальнаго объявленія видно, что герцогиня Монпансье не думаетъ отказываться отъ правъ своихъ на испанскій престолъ, и что напротивъ права ея будутъ поддерживаемы министерствомъ Нарваэза.

— Замѣчено, что Г. Бульверъ на послѣдней аудіенціи у Королевы, былъ не въ мундирѣ, по обыкновенію, а въ черномъ фракѣ.

— Г. Вилларенте назначенъ интендантомъ двора, вмѣсто Г. Пена Агвайо.

— Генераль Примъ назначенъ генераль-капитаномъ въ Порторико.

— Слышно, что сегодня прибудетъ сюда генераль Серрано, и тотчасъ отправится за границу.

— Французскій флотъ, подъ начальствомъ принца Жуэвильскаго, отправится къ Балеарскимъ островамъ.

— Въ *Clamor publico* пишутъ, что Королева Христина обладаетъ имуществомъ въ 1,700 милл. реаловъ.

ебѣ принадлежатъ до Модены. Мѣсто Пиза подало rovněž проsbu в томъ же дѣлѣ, а od wczoraj podobnāž prosbu krazu między mieszkancami w Livorno. Kopie jej lezā na stolach we wszystkich miejscach publicznych, i już podpisów liczą tysiącami. Tymczasem zachodzi obawa, aby to jawne sprzeciwienie dwóch pomienionych obwodów, nie stało się powodem do zaburzeń i użycia przymusowych środków.

Генуя, 19 października.

Wczoraj przybył tu Xiążę Joinville ze Spezzia, a odwiedzając mieszkającego tu obecnie Xięcia Lukieskiego, udał się w dalszą drogę do Turynu. Eskadra francuzka stoi teraz w zatoce della Spezia.

Hiszpania.

Madryt, 18 października.

Onegdaj, wieczorem, mieli u Królowej prywatne posłuchanie Xiążę Gliicksberg i P. Bulwer. Poseł francuzki oddał Manarchini listy Xiężny Montpensier, nadesłane ostatnią sztafetą. Królowa Krystyna dawała posłuchanie wielu znakomitym osobom, a i u Króla było także bardzo wiele osób. Królowa Izabella wyjeżdżała onegdaj ze swoim małżonkiem, bez żadnego orszaku, i dopiero o godzinie 4-ej wróciła do pałacu. Mówią, że Monarsza para jeździła złożyć powinszowania Xiężnej Sesa, z powodu rocznicy jej urodzin.

— Król wyjeżdżał wczoraj konno do Fuente Castellana.

— Minister sprawiedliwości Arrazola, zaważwał okólnikiem wszystkie sądy, aby processa, wytoczone o przestąpienie praw druku, umorzył.

— Mówią, że Jenerał Narvaez pisał do Jenerała Espartero względem zajęcia posady poselskiej przy dworze Londyńskim. Odpowiadz Jenerała Espartero jest co chwila spodziewana.

— Krazu pogłoska, że Xiążę Montpensier przybędzie tu przy końcu b. m., i że temuż Xięciu ma być oddane główne dowództwo nad wojskami w Katalonii.

Dnia 22 października.

Postanowieniem Królewskim, P. Bertran de Lys otrzymał ministerstwo morskie, które dotychczas P. Cordoba, Minister wojny, tymczasowo piastował.

— *Eco del Comercio* donosi, że z powodu wynikłych już nieporozumień mają zażść zmiany w gabinecie, skutkiem których Xiążę Rianzares ma być Ministrem wojny, P. Mon, skarbu, P. Pidal spraw wewnętrznych, a P. Gonzales Bravo, spraw zagranicznych. Jenerał Narvaez pozostanie zawsze Prezesem Rady, ale nie będzie miał żadnego wydziału.

— Na zapytanie jednej gazety progressistowskiej, czy rząd nie myśli Xiężnie Montpensier dodać tytułu Xiężny Asturji, odpowiada *Heraldo*, że tylko małżonka najstarszego syna Królewskiego nazwisko to nosić może, atoli tytuł ten nie jest bezwarunkowo potrzebnym dla Następco tronu. Z tego pół urzędowego oświadczenia okazuje się, że Xiężna Montpensier nie myśli wcale wyrzec się praw swoich do tronu Hiszpańskiego, i że owszem prawa jej wspierane będą przez Ministerstwo Narvaeza.

— Uważano, że P. Bulwer na ostatnim u Królowej posłuchaniu, nie był w mundurze, jak zwykle, ale tylko w czarnym fraku.

— P. Villarente mianowany został intendentem pałacu, w miejsce P. Pena Aguayo.

— Jenerał Prim mianowany został Kapitanem Jenerałym w Portorico.

— Krazu pogłoska, że dzisiaj przyjedzie tu Jenerał Ser-rano, i uda się natychmiast za granicę.

— Flota francuzka, zostająca pod dowództwem Xięcia Joinville, spodziewana jest na wyspach Balearskich.

— *Clamor publico* donosi, że Królowa Krystyna ma miliard siedmset milionów realów majątku.

ПОРТУГАЛІЯ.

Лиссабонъ, 14 Октября.

Въ здѣшней столицѣ все спокойно, но изъ Порто и другихъ мѣстъ получены извѣстія, что въ народѣ замѣтно волненіе. Графъ Бомфинъ съ товарищами прибылъ въ Лиссабонъ, на корабль *Terrible*, и вышелъ на берегъ безпрепятственно.

— Приготовленія къ выборамъ продолжаются: партія Сентибрцевъ надѣется одержать значительный перевѣсъ.

— Англійская эскадра все еще стоитъ на Тагѣ.

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 18 Октября.

По извѣстію изъ Бухареста, тамошній французскій посланникъ, вслѣдствіе прошенія греческаго агента, обѣщалъ временное французское покровительство торговлѣ поданнымъ греческимъ, присовокупивъ однако, что, для officialнаго участія въ этомъ дѣлѣ, онъ долженъ ожидать настоящихъ по сему предмету инструкцій своего двора. — Здѣсь, въ Константинополь думаютъ отступить отъ строгаго исполненія принудительныхъ мѣръ противъ Греціи, чтобы новому министерству въ Аѳинахъ дать время и возможность войти въ ближайшія сношенія. Говорятъ, будто бы греческій кабинетъ получилъ отъ одной изъ великихъ державъ совѣтъ, чтобы недоразумѣнія съ Портою старался окончить въ возможной скорости.

— Последнія полученныя изъ Сиріи извѣстія, весьма удовлетворительны; въ Ливанскихъ горахъ господствуетъ совершенное спокойствіе. Вновь назначенный Саидскимъ губернаторомъ Искондраль-Мустафа-Паша вступилъ въ должность и отправляетъ оную съ большимъ благоразуміемъ и твердостью.

— Въ Албаніи водворяется спокойствіе. Предводитель мятежниковъ Джедука, державшійся еще въ Аргиро-Кастро, былъ разбитъ въ нѣсколькихъ стычкахъ, а въ послѣдней, въ коей участвовало самое большое число инсургентовъ, потерпѣлъ онъ совершенное пораженіе; отрядъ его весь разсѣлся и удалился въ горы, будучи преслѣдуемъ превосходными силами. Мятежники, быть можетъ, еще будутъ сопротивляться, но уже навѣрное не успѣютъ сосредоточить своихъ силъ.

— По извѣстіямъ изъ Трапезунта, холера тамъ почти со всѣмъ прекратилась.

ОСТЪ-ИНДІЯ.

Бомбей, 11 Сентября.

Происки Раниты (Королевы), заставили наконецъ Дурхаръ (государственный совѣтъ) заключить се въ Шанкупрокую крѣпость. Слышно, что англійскій гарнизонъ въ Лагорѣ будетъ всякій годъ смѣняемъ; значить всѣ войска будутъ пользоваться увеличеніемъ жалованья, назначеннымъ за сію службу.

— Остъ-Индскій генералъ-губернаторъ намѣренъ отправиться въ Аудскую страну, которой Король расположенъ уступить Англии свои земли, съ условіемъ, чтобы ему оставлено было его званіе и уплачиваемо приличное жалованье.

— Сэръ Ч. Нэпиръ рѣшительно отказался отъ должности Сиадскаго губернатора.

— Изъ Бокгары сообщаютъ, что тамошній Король въ припадкѣ гнѣва, убилъ собственною рукою негодяя Абдуль-Самуда, перваго своего министра, того самаго, который присовѣтовалъ Королю, чтобы онъ приказалъ казнить полковника Стоддарта и капитана Коннолли.

PORTUGALIA.

Lizbona, 14 października.

W tutejszej stolicy panuje najzupełniejsza spokojność, jednakże donoszą z okolic, że się w Porto i w innych miejscach lud powtórnie burzy. Hr. Bomfim przybył z towarzyszymi swymi do Lizbony, na okręcie *Terrible*. Wyładowanie tego oddziału nastąpiło bez najmniejszych przeszkód.

— Ciągłe jeszcze trwają przygotowania do wyborów. Septembrzyści sądzą, że znaczną osiągną większość.

— Eskadra angielska ciągle jeszcze stoi na Tagu.

ТУРЦИЯ.

Konstantynopol, 18 października.

Według wiadomości z Bukarestu, tameczny Poseł francuzki, przychylając się do prośby Ajenta greckiego, przyrzekł tymczasowo opiekę francuzką handlowi i poddanym greckim; dodał jednak, że dla urzędowego wdania się w tę sprawę oczekiwać musi bliższych instrukcji od dworu swego. Tu w Konstantynopolu zamysłują odstąpić od ścisłego wykonywania środków zmagających przeciwko Grecji, aby nowemu ministerstwu w Atenach dać czas i sposobność zbliżenia się z nami. Gabinet grecki otrzymać miał od jednego z wielkich mocarstw zalecenie, aby nieporozumienia z Portą ile możności jak najprędzej ukończył.

— Ostatnie wiadomości z Syrii nadeszły, są nader zaspokajające: w Libanach bowiem panuje najzupełniejsza spokojność. Nowy Gubernator Saïdy, Iskondralu Mustafa-Basza, rozpoczął swoje urzędowanie, które odznacza się roztropnością i sprężystością.

— W Albanii wraca spokojność. Głowa rokoszan Dżuleka, który trzymał się jeszcze w Argiro Kastro, pokonany został w kilku pojedynczych walkach. W ostatniej pomimo większej niż kiedy liczby rokoszan, poniósł stanowczą klęskę; wojsko jego poszło w rozsypek i schroniło się w góry, gdzie jest odprężonej siły ścigane. Rokoszanie może się jeszcze będą mogli opierać, lecz już sił swoich nie posiadają.

— Według doniesień z Trapezuntu, cholera już tam prawie zupełnie ustała.

INDYE WSCHODNIE.

Bombaj, 11 września.

Intrygi Ranitry (Królowej) skłoniły nakoniec Durbar (Radę Stanu) do zamknięcia jej w twierdzy Shaikupra. Słychać, że załoga angielska w Lahorze ma być corok zmieniana, aby i inne wojska miały udział w wysokim za tę służbę żołdzie.

— Jeneralny Gubernator Indyi Wschodnich zamierza udać się do państwa Oude, którego Król skłonnym jest oddać Anglii swoje kraje, z warunkiem, aby mu tytuł jego pozostawiony i stosowna pensya wypłacana była.

— Sir Karol Napier rzekł się stanowczo Gubernatorstwa Sindu.

— Z Bokhary donoszą, że Król tameczny, w napadzie gniewu, zabił własną ręką niegodziwego Abdool Samul, swego pierwszego Ministra; tego samego, który niegdyś doradził Królowi, aby skazał na karę śmierci Półkownika Stoddart i Kapitana Connolly.